ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ

Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΘΕΑΝΘΡΩΠΟΥ

ΕΥΦΡΟΣΥΝΟΝ ΓΕΓΟΝΟΣ

Τοῦ δικηγόρου κ. ΚΩΝΣΤ. ΜΥΤΤΑ

Σήμερον κάθε χριστιανικὴ ψυχὴ συγκλονίζεται ἀπὸ τὸ εὐφρόσυνον γεγονὸς τῆς Ἀναστάσεως. Τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος ἐγεννήθη, ἔζησεν, ἐδίδαξεν, ἐδιώχθη, ἐπροπηλακίσθη, ἐβασανίσθη, ἐσταυρώθη ἀνάμεσα σὲ δύο λῃστὰς καὶ ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν 33 ἐτῶν, θῦμα τῆς ἀνθρωπίνης κακίας, τοῦ ἀνθρωπίνου ἐγωϊσμοῦ καὶ τῆς ἀνθρωπίνης ἀχαριστίας.

Τὸ παράδειγμά του, ποὺ συμβολίζει τὴν δύναμιν τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀγάπης καὶ ὑπογραμμίζει κάθε ἠθικὴν ἀξίαν, πρέπει νὰ μᾶς ἐμπνέῃ καὶ νὰ κυριαρχῇ εἰς τὴν ψυχήν μας ἡ ἀγάπη, ἡ πίστις, ἡ καλωσύνη καὶ ἡ ἀλληλεγγύη. Πρέπει νὰ εὑρισκώμεθα κοντὰ εἰς τὴν θρησκείαν καὶ εἰς τὸ εὐαγγέλιον, διότι μακρυὰ ἀπ' αὐτὰ ὁ ἄνθρωπος εὑρίσκει τὴν ἐρημίαν καὶ τὸν θάνατον. Ἡ ψυχή μας θὰ ξαλαφρώσῃ, ὅπως γράφει ἡ Ἁγία Γραφή, ἀπὸ τὸν ἐφιάλτην τῆς ὀδύνης μόνον ἂν βρεθοῦμε σκυμμένοι κάτω ἀπὸ τὴν γλυκειὰ μελωδία τῆς ἐκκλησιαστικῆς τελετουργίας. Ἡ θρησκεία ἡμερώνει κάθε ἀνθρωπίνην ψυχήν. Καὶ ἡ πίστις πρέπει νὰ θερμαίνῃ τὰ στήθη ἐκείνων, ποὺ διευθύνουν σήμερα τὰς τύχας τοῦ κόσμου διὰ νὰ σωθῇ ἡ ἀνθρωπότης, ἡ ὁποία ἀπειλεῖται ἀπὸ τὸν ἐγωϊσμόν, ἀπὸ τὴν ἀπληστείαν καὶ ἀπὸ τὴν ροπὴν πρὸς τὸ κακόν.

Κάθε χριστιανὸς ὀφείλει νὰ διδάσκεται ἀπὸ τὸ παράδειγμα τῆς αὐτοθυσίας τοῦ θεανθρώπου. Ὁ Γκάντι ἔλεγεν ὅτι «ὁ χριστιανισμὸς εἶναι καλός, ἀλλ' οἱ χριστιανοὶ εἶναι κακοί, καὶ ὅτι ποτὲ θρησκεία δὲν ἐπροδώθηκε ἀπὸ τοὺς πιστούς της ὅσον ὁ χριστιανισμὸς ἀπὸ τοὺς χριστιανούς».

Ἡ θρησκεία εἶναι μεγάλη καὶ συνθέτει τὴν φιλοσοφίαν τοῦ χριστιανισμοῦ. Ἡ φιλοσοφία εὑρίσκεται ἐν ἁρμονίᾳ πρὸς τὰ χριστιανικὰ δόγματα. Ἡ φιλοσοφία δὲν δογματίζει, οὔτε δημιουργεῖ ἀσάλευτα θεμέλια πίστεως, ἀλλὰ συλλαμβάνει διαισθητικὲς ἀλήθειες. Καὶ αὐτὸ εἶναι ἀναμφισβήτητον, διότι γνωρίζομεν τί εἶχε φτιάσει ἡ μυθολογία διὰ τὴν τότε θρησκείαν, ἡ ὁποία κατέπεσεν ἄρδην καὶ ἐπὶ τῶν ἐρειπίων ἠγέρθη ὁ χριστιανισμός. Καὶ ἐπειδὴ ἡ θρησκεία ἐκείνη διεμόρφωσε τοὺς ἀπειροπληθεῖς καὶ πολυωνύμους θεούς, ἀνθρωποφυεῖς καὶ ἀνθρωποπαθεῖς, καὶ ἐπειδὴ εἰς ἕκαστον θεὸν ἀπένειμεν ἰδίαν μορφὴν καὶ ἴδια πάθη, ἤτο ἐπιτηδειοτέρα ἴσως τοῦ χριστιανισμοῦ, διότι παρεῖχε τροφὴν εἰς ἀτελείωτες συζητήσεις. Ἀκόμη δὲ ἡ ἀρχαία θρησκεία, τέτοια ἐλευθερίαν παρεῖχεν εἰς τοὺς ποιητὰς καὶ εἰς τοὺς ζωγράφους, ὥστε οὗτοι ὄχι μόνον ἠδύναντο νὰ φτιάσουν τοὺς θεοὺς γυμνοὺς ἢ ὅπως ἤθελον, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐμπαίζουν αὐτούς.

Τοιαύτας ὅμως ἐλευθερίας ἡ φιλοσοφικὴ καὶ σεμνὴ τοῦ χριστιανισμοῦ θρησκεία οὐδόλως ἐπιτρέπει. Ὁ χριστιανισμὸς ἐπῆλθεν εἰς τὸν κόσμον αὐτὸν ὡς θεία καὶ ὑψηλὴ ἰδέα. Διότι ἡ ἀρχαία θρησκεία δὲν ἦτο ἱκανὴ πρὸς ἐξύψωσιν τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος. Καὶ συνεπῶς, ὁ χριστιανισμὸς μὲ τὰς ἰδικάς του βάσεις καὶ ἀρχὰς κατώρθωσε νὰ περισώσῃ τὰ ἀνθρώπινα πάθη καὶ νὰ περιφρουρήσῃ τὴν ὕπαρξιν τῶν Ἐθνῶν. Καὶ ἔτσι, ὁ χριστιανισμὸς ἔσωσε τὸν ἑλληνικὸν πολιτισμόν. Ἡ θρησκεία μας, ἡ ὁποία συγκλονίζει κάθε ἀνθρώπινη ψυχήν, εἶναι ἡ καλυτέρα θρησκεία τοῦ κόσμου. Καὶ ἡ φιλοσοφία ὑποχωρεῖ πρὸ τοῦ μεγαλουργήματος αὐτοῦ.

Ὁ Μέγας Ναπολέων, ποὺ ἦτο στρατηγὸς καὶ μέγας φιλόσοφος, δὲν ἀπετόλμησε νὰ ἀμφισβητήσῃ τὸ μεγαλεῖον τῆς θρησκείας. Καὶ κάθε ἄνθρωπος, ποὺ ἔχει πίστιν εἰς τὰ χριστιανικὰ δόγματα δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ ἀκολουθῇ τόσον τὴν ρῆσιν τοῦ Εὐαγγελίου «... ἀγαπᾶτε ἀλλήλους...», ὅσον καὶ τὴν τοιαύτην τοῦ Ἀποστόλου Παύλου «...ἐὰν ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἠχῶν ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον...».

Τὸ μῖσος δὲν πρέπει νὰ ἔχῃ θέσιν μέσα εἰς τὴν ψυχὴν κάθε χριστιανοῦ. Καὶ πρέπει νὰ κυριαρχῇ ἡ ἀγάπη, διότι εἶναι ἡ ὁλοκλήρωσις τῆς εὐτυχίας οἰκογενείας καὶ κοινωνίας γενικώτερον. Καὶ συνεπῶς, κατὰ τὴν σημερινὴν χαρμόσυνον ἡμέραν, καθ' ἣν κάθε ἑλληνικὴ οἰκογένεια ἑορτάζει τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Θεανθρώπου, ἂς ἀφήσῃ κατὰ μέρος τὰ μίση καὶ τὰ πάθη καὶ ἂς συγκεντρωθῇ γύρω ἀπὸ τὸ δράμα τοῦ Θεανθρώπου, ποὺ τόσον ἐδοκιμάσθη καὶ ὑπέφερε διὰ τὴν ἀνθρωπότητα, καὶ ἂς δώσῃ τὴν ψυχήν της καὶ τὴν ἀγάπην της εἰς κάθε συνάνθρωπόν της.

ΚΩΣΤΑΣ Ν. ΜΥΤΑΣ
Δικηγόρος

ΣΥΝΤΡΟΦΙΑ ΜΕ...

ΠΟΝΤΟΙ ΑΠΙΑΣΤΟΙ

...ΤΟ ΒΕΛΟΝΙ

Ἐπέστρεψε γιὰ τὸ Πάσχα. Τὸ «παρὼν» εἶχε δώσει καὶ στὰ «Μπουρμπούλια»! Προχθὲς παρηκολούθησε τὸ τροπάριον τῆς Κασσιανῆς «οἱ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις περιπεσοῦσα γυνή...». Καὶ ...ἐδάκρυσε. Ὕστερα ἀπὸ τὴν Ἀνάσταση λησμόνησε τὴν μετάνοια. Διέγραψε τὶς ὑποσχέσεις κατὰ τὰ σταυροπροσκυνήματα καὶ τὶς κατ' ἰδίαν προσευχές. Ἠκολούθησε τὴ μοίρα τῆς· παρελήφθη ἀπὸ τὴ λιμουζίνα γιὰ ψυχαγωγία. Ξεκίνησε γιὰ τὴν δική της τέρψι καὶ τῶν ἄλλων τὴν διασκέδασι. Νύμφη συζυγὰ· ἀνύμφευτη πάντοτε. Δηλαδὴ ἀστεράνωτη! Δὲν ἐρευνᾶται τὸ ἀεπάρθενον... Ἡμέρες ἀγάπης, μετὰ ἀπὸ τὴν ἑβδομάδα τῶν Παθῶν. Δικαιολογημένη ἡ δίψα! Καλωσορίζεται ἀπ' τοὺς γνωρίμους της ἡ ξένη...

Τὴν ὑποδέχονται μὲ ἀνυπόκριτη χαρά. Ἡ ἀφιξί της παχύνει τὶς ἐλπίδες τῶν ἀνομημάτων. Ὁ ἐξιλασμὸς καὶ πάλιν τοῦ χρόνου, τὴν Μεγάλη ἑβδομάδα! Καὶ τὴ Μ. Τρίτη, τὸ δάκρυ τῆς ἁμαρτωλῆς...

★

Ἡ μαθητεύσα νεολαία ἀνέμελη κατὰ τὴ διάρκεια τῶν διακοπῶν. Ἐγκατάλειψι στὰ βιβλία. Οἱ ἀρχαῖοι συγγραφεῖς — μεταφρασμένοι πιά· ἀπαλλαγὴ τῆς σκοτούρας τῶν μαθητῶν — ἔλαβαν τὸ χαπάκι τῆς 15θήμερης νάρκης. Τὰ γεωμετρικὰ σχήματα, οἱ ἀλγεβρικοὶ ἄγνωστοι, παραμερίστηκαν... Στοὺς δρόμους ὁ μαθητόσμος ἀπολαμβάνει τὴν ἀνάπαυλα. Δυὸ μαθήτριες, μὲ διαφορετικοῦ χρωματισμοῦ παλτὸ καὶ ἀσορτί, ἀντιστοίχως, τσάντες, ἔχουν στὴ μέση τὸν καβαλλιέρο τους· Τὸν μικρότερό τους νέο, ποὺ παριστάνει καὶ τὸν... προστάτη τους! Πρῶτος σταθμὸς τῆς συντροφιᾶς τὸ ζαχαροπλαστεῖο — γαλακτοπωλεῖο. Λουκουμάδες ἐδῶ. Πιὸ κεῖ στὴν ψησταριά, σουβλάκια. Στὴν ἄλλη γωνία τυρόπιττα καὶ πρὸ τῆς ἐπιστροφῆς στὸ σπίτι... παγωτό!

Καὶ στὸ δρόμο, θόρυβος, γέλια ξεκαρδιστικά, χαρά... Ἰδοὺ καὶ ὁ διάλογος τῶν μαθητριῶν, ποὺ βρίσκονται στὴν ἥβη:

—Σὲ καλὸ νὰ μᾶς βγοῦν τὰ γέλια. Φοβᾶμαι μὴν μᾶς ἔρθουν ξυνά...

—Καὶ γιατὶ τὸ δεύτερο; Λὲς κι' ἔχουμε σχολεῖο νὰ σὲ σηκώσῃ ὁ μαθηματικός!

—Ξεχνᾶς τὴ μαμά; Μπορεῖ νὰ μᾶς ξυπνήσῃ νύχτα γιὰ νὰ βοηθήσουμε στὴ λάτρα τοῦ σπιτιοῦ...

Συμφώνησε καὶ ἡ ἄλλη πὼς τὰ γέλια γίνονται... ξυνὰ κι' ἀπ' τῆς Μητέρας τὴ σφαλιάρα... Ὅπως νὰ τὸ κάνῃς, ἡ νεολαία εἶναι ἄτακτη. Ἂς ἀνήκαμε κι' ἐμεῖς τῆς μεσηλικίας καὶ τῶν γηρατειῶν στὶς τάξεις τους: Κι' ἂς τρώγαμε περισσότερα τοῦ ἑνὸς χαστούκια...

★

Ἔχουν καὶ τὴν ἄλλη πλευρὰ οἱ διακοπὲς τῶν μαθημάτων. Γιὰ 10χρονο παρουσιάζει ὁ Πατέρας τὸ γυιό του. Φαίνεται γιὰ μικρότερος. Τοῦτο πάντως, δὲν τὸν ἠμπόδισε νὰ στείλῃ τὸ παιδὶ γιὰ μερόκαματο. Ἀπὸ τὸ βράδυ μέχρι τὰ ξημερώματα δούλευε ὁ μαθητὴς τοῦ δημοτικοῦ σχολείου. Κι' ὅταν σχόλασε ἀπ' τὴν ἐργασία του καὶ γύρισε στὸ φτωχόσπιτο, ἔκαμε τὴν γκριμάτσα τῆς ἱκανοποιήσεως, ποὺ κέρδισε μὲ τὸν ἱδρῶτα τοῦ προσώπου του τὸν ἐπιούσιο, καὶ μιὰ στροφή — μηχανικὴ σχεδὸν, ἀπὸ τὴν ἀϋπνία καὶ τὴν κούρασι — γιὰ τὸ κρεββατάκι του. Συγχαρητήρια στὸ μικρὸ βιοπαλαιστή. Στὸν πατέρα του ὄχι.

★

Ὑπάρχουν οἱ ἐπιδέξιοι τοῦ βολὰν, οἱ ἀριστοτέχνες τοῦ πηδαλίου, ὑφίστανται ὅμως καὶ εὐάριθμοι ἀτζαμῆδες. Ἀπ' τὴ συνομοταξία τῶν ἀδεξίων ὁ σωφέρ μας. Καινούργιο τὸ αὐτοκίνητό του, νέος ὁ ὁδηγός. Ἔχει σεβαστὴ ἡλικία καὶ περιουσία ἀξιοσέ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛΙΔΑ

ΕΞ ΑΦΟΡΜΗΣ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ «ΘΥΣΙΑ» ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝ. ΘΕΑΤΡΟΥ

Ἡ προσφορὰ τοῦ Κλωντὲλ εἰς τὴν ὑγιῆ διανόησιν

Τελευταίως κατῆλθεν εἰς τὴν πόλιν μας τὸ Χριστιανικὸν Θέατρον, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τὴν σκηνὴν τοῦ Δημοτικοῦ Θεάτρου ἀνεβίβασε τὸ ἔργον «Θυσία» τοῦ Γάλλου συγγραφέως Πὼλ Κλωντὲλ. Δυστυχῶς, τὸ προαναφερθὲν Θέατρον δὲν ἠδυνήθη νὰ παραμείνῃ περισσότερον, μὲ ἀπατέλεσμα πολλοὶ συμπολῖται μας ν' ἀπολέσουν αὐτὴν τὴν εὐκαιρίαν τῆς γνωριμίας των μὲ τὴν ὑπερτάτην ἀξίαν. Ἡ «Θυσία» εἶναι τὸ ποθούμενον μήνυμα, ποὺ κατέχει μίαν ἀνεξήγητον θέσιν εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ σημερινοῦ τύπου μορφωμένου Ἕλληνος. Εἶναι τὸ ἔργον, τοῦ ὁποίου ἡ ὅλη ὑπόθεσις εἶναι συμβολική. Περιεφέρετο τὸ ἔργον συνεχῶς γύρω ἀπὸ τὸ νόημα τῆς ἀγάπης, τῆς ΑΓΑΠΗΣ μέχρι θυσίας ἡ ὁποία θὰ βοηθήσῃ τὸν ἄνθρωπον ν' ἀπελευθερωθῇ ἀπὸ τὰ «φωλεύοντα ἐν αὐτῷ κακά» καὶ νὰ τοῦ προσφέρῃ οὐσιαστικὰ τὴν ἀπολύτρωσιν καὶ τὴν σωτηρίαν.

Πολλοὶ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ ἐννοήσουν ἀκριβῶς τὴν οὐσίαν τοῦ ἔργου, ἴσως διότι τοὺς λείπει ἡ δέουσα πνευματικότης καὶ ὅσοι τὸ ἐπέκριναν — ἐλάχιστοι — ἀσφαλῶς ἀφορμῶνται ἀπὸ ὑλιστικὲς ἀντιλήψεις. Ἀλλὰ διὰ νὰ καταλάβωμεν τί ζητεῖ ὁ Κλωντέλ, πρέπει, πρῶτα — πρῶτα, νὰ ξεφύγωμεν ἀπὸ τὰ πλαίσια τῆς «ἁπλῆς θρησκευτικῆς καθηκοντολογίας» καὶ νὰ ἀτενίσωμεν εὐρύτερα τὴν ὅλην Θεολογίαν του.

Εἶναι ἀποδεδειγμένον ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν Κοινὸν παρουσίασε μέχρι τώρα ἀρνητικὴν ἀντίδρασιν εἰς τὰ ἔργα τοῦ Κλωντέλ, δηλαδὴ εἰς τὴν Θεολογίαν τῶν ἔργων του καὶ μιὰ ἀδυναμία κατανοήσεως αὐτῆς τῆς Θεολογίας ὡς ἐτόνισεν εἰς τὸ παρελθὸν Ἀθηναῖος κριτικὸς τῶν ἔργων τοῦ Κλωντέλ.

Βασικὲς ἀλήθειες τῆς χριστιανικῆς ἀποκαλύψεως καὶ τοῦ γεγονότος τῆς σωτηρίας, μένουν ἀπρόσιτες καὶ ξένες εἰς τὸ μεγαλύτερον ποσοστὸν τῶν μορφωμένων Ἑλλήνων. Ἱκανὸς ἀριθμὸς ἐξ αὐτῶν δὲν γνωρίζει τίποτε περισσότερον διὰ τὴν χριστιανικὴν ἀποκάλυψιν καὶ σωτηρίαν, ἀπ' ὅσα τοῦ προσφέρουν τὰ γυμνασιακὰ ἐγχειρίδια καὶ ἡ «εὐσεβὴς ἠθικολογία ὡρισμένων χριστιανικῶν ἐντύπων» τῶν ἐντύπων ποὺ συνοψίζονται εἰς τὰς ἀκολούθους συνταγάς: Ὄχι ὑφάσματα πολυτελῆ. Ὄχι χρώματα χτυπητά. Ὄχι μαλλιὰ κομμωτηρίου. Ποτὲ ὅμως καὶ ἀχτένιστη, ἡ μὲ πεσμένα μαλλιά. Οὔτε ἀτημέλητη καὶ ἀπεριποίητη. Ἀποστροφὴ ἀπὸ τὰ ἔξωμα καὶ τὰ κοντά. Μὴ ἐκεῖνο. Μὴ ἐτοῦτο. Μή, μή, κλπ. Αὐτὲς λοιπὸν οἱ ἀρνήσεις μᾶς περιώρισαν εἰς τὰ πλαίσια τοῦ σκοταδισμοῦ. Μᾶς περιέβαλον μὲ τὸ κέλυφος τῆς ἀγνοίας, μᾶς ἀπεμάκρυναν ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν καὶ μᾶς ἀπηγόρευσαν μίαν εὐρύτερην Θεολογίαν. Αὐτὴ ἡ συνταγολογία ἔχει ἀντικαταστήσει εἰς τὸν τόπο μας τὸ ζωντανὸ ψωμὶ τῆς Θεολογίας. Μὲ ποιὰ λοιπὸν πνευματικὰ ἐφόδια νὰ προσεγγίσῃ ὁ Λαὸς εἰς τὰ ἔργα τοῦ Κλωντέλ, ἢ ὁποιοδήποτε ἄλλο μήνυμα μιᾶς ζωντανῆς Θεολογίας;

Ἀρκετοὶ περίμεναν νὰ ἴδουν εἰς τὸ ἔργον κάτι τὸ ἰδιαίτερα τραγικόν. Κάτι, εἰς τὸ ὁποῖον, θὰ ἐκκεντρίζοντο ὅλες αἱ αἰσθήσεις τοῦ θεατοῦ. Ἡ «Θυσία» ὅμως δὲν ἱκανοποιοῦσε τὰς συνηθισμένας αἰσθηματικὰς ἀπαιτήσεις. Ἀπευθυνόταν εἰς τὴν διαίσθησιν τοῦ θεατοῦ. Καὶ τοῦτο, δυστυχῶς, ὀλίγοι τὸ ἐννόησαν.

Ἡ «Θυσία» ἦταν τὸ ὅραμα μιᾶς εὐρυτέρας καὶ ζωντανῆς θεολογίας καὶ ὄχι «ἀπίθανη» ὑπόθεσις. Βέβαια, δυνατὸν νὰ χαρακτηρισθῇ ἔτσι, ἀφοῦ λείπουν τὰ πνευματικὰ ἐφόδια, ὡς ἐπίσης καὶ τὸ κλειδί, ποὺ θὰ μᾶς βοηθήσῃ ν' ἀνοίξουμε τὴν πόλην τοῦ θρησκευτικοῦ μας σκότους καὶ νὰ μεταφερθοῦμε, ἀπὸ τὰ ὑγρὰ καὶ πληκτικὰ ὑπόγεια, εἰς ἀνώγεια, εὐάερα, καὶ εὐήλια διαμερίσματα, ποὺ περικλείουν ἀλήθειες, ποὺ φέρουν τὸ χαρμόσυνον ἄγγελμα τῆς ἀπολυτρώσεως καὶ σωτηρίας. Τὸ λάθος εἶναι ὅτι κριτικάραμε ἐσπευσμένως τοῦ Κλωντέλ — ἀπὸ τὴν «Θυσίαν» τοὐλάχιστον — ὅστις ἀνήκει εἰς ἄλλον πνευματικὸν κλῖμα ἀπὸ ἡμᾶς. Εἰς ἄλλον θρησκευτικὸν βάθος καὶ ἀντιλαμβάνεται δι' ἄλλου τρόπου, πλέον ὑψηλοῦ, τὸ γεγονὸς τῆς σωτηρίας καὶ τῆς ἀπολυτρώσεως τοῦ ἀνθρώπου. Ἐνῶ ἡμεῖς, φεῦ! μόλις εὑρισκόμεθα εἰς τὰ ἐλάχιστα σκαλοπάτια τῆς ὀρθοδόξου Θρησκείας μας.

Ὁ Κλωντὲλ εἶναι ὁδηγός. Ἀλλὰ ὁδηγὸς τῆς ἠθικῆς. Καὶ εἰς τὰ ἔργα του, ποὺ κλείνουν μίαν εὐχάριστον Θεολογίαν, ἀγωνίζεται. Ἀγωνίζεται νὰ μᾶς ἀποβάλῃ τὰς συγκεχυμένας ἐννοίας περὶ θεοῦ καὶ θρησκείας ὡς καὶ τὴν θεοφοβίαν! Ἀμέτοχοι δὲ εἰς αὐτὴν τὴν θεοφοβίαν, ἡμεῖς βέβαια οἱ Ἕλληνες δὲν λογιζόμεθα...

Τέλος, ἐκφράζομεν τὴν εὐχὴν ὅπως ἡ Ἑταιρεία Χριστιανικοῦ Θεάτρου παρουσιάσῃ εἰς τὴν πόλιν μας καὶ ἄλλα παρόμοια ἔργα. Ὑπάρχουν ἀκόμη δύο ἀκόμη σχετικὰ τοῦ Κλωντὲλ ὡς καὶ τὸ ἀριστούργημα τοῦ Μπέκετ: «Περιμένοντας τὸν Κοντό», τὸ ὁποῖον ἐσημείωσεν καταπληκτικὴν ἐπιτυχίαν εἰς τὸ Κρατικὸν Θέατρον Βορείου Ἑλλάδος, κατὰ τὰς ἐκεῖ παραστάσεις.

Φ. Π.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ

"ΔΕΥΤΕ ΛΑΒΕΤΕ ΦΩΣ,,

Τοῦ κ. ΣΤΑΥΡΟΥ ΣΕΡΕΤΗ, καθηγητοῦ

Γεμάτη φῶς καὶ χρώματα καὶ λουλούδια καὶ ἀρώματα ἡ Μεγάλη Ἡμέρα. Χείμαρροι χρυσοῦ φωτὸς καὶ χλιδὴ χρωμάτων παντοῦ. Κατάφορτοι ἀπὸ μύρα οἱ ἄνεμοι. Μάγεμα ἡ φύσις κι' ὄνειρο. Ἀνάστασις εἶναι. Ἑορτὴ ἑορτῶν καὶ πανήγυρις πανηγύρεων. Ἀνάστασις στὴ φύσι καὶ στὶς ψυχές. Στὴν ἐποχὴ τοῦ θάμβους καὶ ἡ νίκη, τὰ ἐλευθέρια τῶν ψυχῶν. Ὅλα σκιρτοῦν καὶ χαίρονται. Καὶ τὰ ἀηδόνια ἐκτελοῦν ἀναστάσιμο ρεσιτάλ!

Παντοῦ κυρίαρχο τὸ αἴσθημα τοῦ θριάμβου. Λυτρωτικὸς θούριος ὁ ἀναστάσιμος ὕμνος. Τὸ κορυφαῖο γεγονὸς τῆς θείας Οἰκονομίας δημιουργεῖ στὶς λυτρωμένες ψυχὲς μιὰ ἅγια μέθη. Τὸ χαροποιὸ ἀναστάσιμο ἄγγελμα κάνει καὶ τοὺς ὁσίους ὑμνογράφους νὰ λησμονοῦν τὸ αὐστηρὸ καὶ μελαγχολικὸ κάλλος στὶς δημιουργικές των ἐμπνεύσεις καὶ νὰ παρασύρωνται σὲ σκιρτήματα χαρᾶς. Ἡ Ἐκκλησία φορεῖ τὰ λευκά της, λὲς καὶ ἀντανακλᾶ ἐπάνω της ἡ λευκότης καὶ ἡ λάμψις τοῦ φαεσφόρου ἀγγέλου, ποὺ ἀπεκύλισε τὸν λίθο τοῦ μνημείου, ποὺ κρατοῦσε τὴν Πέτρα τῆς Ζωῆς.

★

«Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ». Εἶναι ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου. Φανερώνει τὴν δύναμι καὶ τὴν δόξαν Του. Σήμερον ὁ γωνιαῖος λίθος, ποὺ ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, παίρνει τὴν θέσι του στὸ θεμέλιο τοῦ νέου Ναοῦ. Ὁ νέος Ἰωνᾶς ἐξέρχεται ἐκ τῆς κοιλίας τοῦ κήτους· Ὁ πραγματικὸς Σαμψὼν συνθλίβει τὶς χάλκινες θύρες τοῦ Ἅδου καὶ ἐλευθερώνει τοὺς ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένους. Στὴν φεγγοβόλο ἡμέρα τῆς Ἀναστάσεως ἀκούγονται οἱ ἀναπαλμοὶ τῆς φωνῆς τοῦ ἀρχαίου προφήτου Ὠσηέ: «ἐκ χειρὸς ἅδου ῥύσομαι καὶ ἐκ θανάτου λυτρώσομαι αὐτούς. Ποῦ ἡ δίκη σου, θάνατε; ποῦ τὸ κέντρον σου, ἅδη; Παράκλησις κέκρυπται ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν μου...». Καὶ ὁ θεῖος Ἀπόστολος Παῦλος γιὰ τὴν περιφανῆ ἡμέρα, ἀναφωνεῖ. «Παρεδόθη ὁ Κύριος διὰ τὰ παραπτώματα ἡμῶν καὶ ἠγέρθη διὰ τὴν δικαίωσιν ἡμῶν».

★

Ἡ ὀρθοδοξία καταυγάζεται ἀπὸ τὸ φῶς τῆς Ἀναστάσεως. Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου σφραγίζει ὅλη τὴν σκέψι καὶ ὅλη τὴν ζωὴ τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἰδιαιτέρως, ὁ ὀρθόδοξος Ἑλληνικὸς λαὸς ζῆ ἔντονα τὸ μυστήριο καὶ τὴν χαρὰ τῆς Ἀναστάσεως. Χορεύει καὶ σκιρτᾶ τὸ "Αγιο Πάσχα. Τὸ Ἑλληνικὸ Πάσχα! Ἡ «Λαμπρή» τοῦ ὑπερόχου λαοῦ μας!

Ὅταν ἀντηχοῦν οἱ ἀναστάσιμες καμπάνες στὸν χαρμόσυνο νυκτερινὸ συνηχισμό τους, νυμφοστολεῖται ἡ Ἑλληνικὴ ψυχή. Ἕνα κῦμα εὐφροσύνης καὶ αἰσιοδοξίας τὴν πλημμυρίζει. Ἡ περισσότερον ἀφεγγὴς, ψυχικὴ διάθεσις καταλάμπεται ἀπὸ οὐράνιους ἰριδισμούς. Τὸ Πάσχα εἶναι λύτρον λύπης!

Μέτοχοι αὐτῆς τῆς ψυχικῆς εὐφροσύνης καὶ ἐμεῖς σήμερα, ἂς ἀντλήσουμε δύναμι ἀπὸ τὴν χαρὰ τῆς Ἀναστάσεως γιὰ τὸν τρα

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 6ην ΣΕΛΙΔΑ

ΕΝΑ ΝΕΟ ΕΛΑΣΤΙΚΟ PIRELLI

ΒΡΑΧΟΣ 495
ΕΙΔΙΚΑ ΓΙΑ ΑΝΩΜΑΛΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ
ΕΛΑΣΤΙΚΑ PIRELLI
Σ. ΦΙΛΙΠΠΑΚΗΣ Ο. Ε.
ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ 37 - ΤΗΛΕΦ. 34-56 - ΠΑΤΡΑΙ

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ
ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ
ΙΓΓΛΕΣΗ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ — ΠΑΤΡΕΩΣ 39 — ΠΑΤΡΑΙ
★
Ὑποψήφιοι ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ ΑΠΟΛΥΤΗΡΙΟΥ Α' καὶ Β' Τύπου, Στρατιωτικῶν Σχολῶν, εἰς τὰ Φροντιστήριά μας θὰ ἐπιτύχετε τὴν τελικὴν κατάρτισίν σας, χάρις εἰς τὸ ἄριστον διδακτικὸν μας προσωπικόν.
ΕΓΓΡΑΦΗΤΕ ΕΓΚΑΙΡΩΣ ΕΙΣ ΤΑ ΝΕΑ ΤΜΗΜΑΤΑ
Εἰδικὰ τμήματα ΛΟΓΙΣΤΙΚΩΝ καὶ ΟΙΚ. ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΩΝ διὰ φοιτητὰς Ἀνωτ. Σχολῶν.
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ — ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ

ΕΥΓΕΝΙΑ Σ. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ
ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ
Πλ. Γεωργίου Α' & Γεροκωστοπούλου 22, τηλ. 72—343
τέως ἰατρὸς Νοσοκομείου Παίδων «Ἁγία Σοφία»

Ο ΩΤΟΡΙΝΟΛΑΡΥΓΓΟΛΟΓΟΣ
κ. Ν. ΛΑΓΟΥΜΙΤΖΗΣ
ἐπανελθὼν ἀπὸ τὰς Η.Π.Α., ἐπανέλαβε τὰς ἐργασίας του εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γούναρη 17 ἰατρεῖον του, τηλέφ. 66-51 καὶ 70-902.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΟΙΚΟΠΕΔΑ
ΠΑΡΑΠΛΕΥΡΩΣ ΝΕΑΣ "ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ,,
★
Τὰ πλέον προνομιοῦχα διὰ κατοικίας νερό, φῶς ἐντὸς τοῦ κτήματος, μικρὴ προκαταβολή, πολλὲς ἄτοκες μηνιαῖες δόσεις. Πληροφορίαι Παντανάσσης 52 α, τηλ. 30—70.

ΕΥΚΑΙΡΙΑ Ν' ΑΠΟΚΤΗΣΕΤΕ ΟΛΟΙ ΟΙΚΟΠΕΔΟΝ
Ὡς δῶρον γιὰ τὸ ΠΑΣΧΑ σᾶς προσφέρομεν ἕως τὴν ΚΥΡΙΑΚΗ τοῦ ΘΩΜΑ οἰκόπεδα περιφραγμένα — σὰν αὐτὰ ποὺ παρουσιάζομεν εἰς τὸν κινηματογράφο — μεταξὺ Ὀβρυᾶς καὶ Μιντιλογλίου ΧΩΡΙΣ ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΗ καὶ μὲ 30 μηνιαίας δόσεις. Ἐπισκέψεις καθημερινῶς δωρεάν. Πληροφορίαι Ρήγα Φεραίου ἀριθ. 124, Πάτραι, τηλ. 25—57.

Καλό Πάσχα

Βιβλιοχαρτοπωλεῖον
Ρ. Φερραίου 77
ΤΗΛ 28·95 ΠΑΤΡΑΙ

ΖΙΖΑΝΙΟΚΤΟΝΑ
ΔΙΑ ΑΜΠΕΛΙΑ-ΕΣΠΕΡΙΔΟΕΙΔΗ-ΕΛΗΕΣ
ΑΓΡΟΤΕΣ
Διαθέτομεν τὰ τελειότερα ζιζανιοκτόνα τοῦ παγκοσμίως ἀναγνωρισθέντος οἴκου J. R. GEIGY Ἑλβετίας διὰ νὰ ἀπαλλαγῆτε ἀπὸ τὰ ζιζάνια τῶν
ΑΜΠΕΛΙΩΝ, ΕΣΠΕΡΙΔΟΕΙΔΩΝ, ΕΛΑΙΩΝ Κ. Λ. Π.
Ἐπίσης εἰδικὰ ζιζανιοκτόνα διὰ τὴν
ΠΑΤΑΤΑ, ΒΑΜΒΑΚΙ, ΚΑΡΟΤΤΟ καὶ ΑΡΑΒΟΣΙΤΟΝ
ΑΓΡΟΤΕΣ